

21 listopada 1932 r.

2

A41c 3/02

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 16839.

Kl. ~~3-14~~

3a² 3/02

Pauline Werner, ur. Fresenius
(Stuttgart, Niemcy).

Biustonosz.

Zgłoszono 24 stycznia 1929 r.

Udzielono 8 września 1932 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest biustonosz, wyróżniający się od obecnie używanych tem, że łatwo przystosowuje się do naturalnych kształtów ciała i jego ruchów, jest niewidoczny, gdyż posiada w tylnej części głębokie wycięcie, wreszcie daje się łatwo prac.

Na rysunku przedstawiony jest przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia widok biustonosza z przodu; fig. 2 uwidocznia biustonosz z tyłu, a fig. 3 przedstawia szczegóły z fig. 1 w skali większej.

Do obydwóch miseczek napiersnych *a* biustonosza przymocowane są u góry naramienniki *b* w taki sposób, że po nałożeniu biustonosza naramienniki te przechodzą

przez ramiona w przybliżeniu w kierunku pionowym. Drugie końce tych naramienników są przymocowane do mających kształt pasa przedłużeń *d* miseczek napiersnych.

Przedłużenia w rodzaju pasa są tak skrojone, że przy nałożonym biustonoszu opasują ciało tuż pod piersiami i przechodzą mniej więcej w kierunku poziomym oraz są tak długie, że w miejscu *e* mogą być rozłącznie połączone z taśmami naprężającymi *f*. Taśmy naprężające krzyżują się luźno i są w ten sposób wpuszczone w środkową część biustonosza, że od miejsca połączenia *e* idą w kierunku miejsca połączenia naramiennika *b* z przednią częścią miseczki napiersnej.

C Taśmy naprężające f celowo są elastyczne, a więc wykonane są z taśmy dającej się rozciągać (taśmy gumowej).

Należy zauważyć, że taśma f , należąca do prawej miseczki napiersnej a , dolnym swym końcem przymocowana jest do przedłużenia d tej samej miseczki napiersnej tak, że każda miseczka napiersna wraz z jej częściami, służącymi do podtrzymania względnie umocowania, tworzy zamkniętą w sobie całość, która nawet podczas wykonywania ruchów usiłuje zachować swe prawidłowe położenie na ciele.

Do łączenia taśm służy guzik bieliźniany, przymocowany do przedłużenia d w rodzaju pasa oraz odpowiednia dziurka i , wykonana w taśmie f . Zamiast guzika i dziurki można również zastosować połączenie haczykowe. Guzik e może być również przymocowany do taśmy f , a dziurka może być wykonana w przedłużeniu d .

Zamiast specjalnie dogodnego zapięcia przedniego może być oczywiście, zastosowane i inne jakiegokolwiek zapięcie, np. takie, przy którym taśmy naprężające połączone są ze sobą rozłącznie na przedniej stronie pośrodku lub też może być zastosowane tylne zapięcie odpowiedniego rodzaju.

Wskutek krzyżowania się taśm f biustonosz pośrodku jest opuszczony i przylega ściśle do klatki piersiowej. Ciągnięcie, wywierane przez taśmę, przenosi się wzdłuż górnego brzegu biustonosza, przebiegającego mniej więcej w kierunku tego ciągnięcia, aż do miejsca umocowania naramiennika b . Do tegoż miejsca przymocowania również dochodzi część obrzeżna, ciągnąca się wtył i stopniowo przechodząca w wąską część pasową c w takim kierunku, że schodzące się pod kątem górne brzegi miseczki napiersnej leżą mniej więcej w kierunku powstających podczas noszenia składowych siły ciągnącej, przechodzącej przez naramiennik b . Wskutek tego nie tylko dolne brzegi, jak w każdym biustonoszu, lecz i górne brzegi przylegają do ciała, wobec

czego, jeżeli tylko kształt miseczek napiersnych jest dostatecznie dobrze dopasowany do kształtu ciała, biustonosz nie przesuwa się.

Jak powyżej wspomniano, taśmy naprężające f celowo są elastyczne, a więc najlepiej zaopatrzone we wkłady (osnowę) gumowe. Żeby taśmy te przy praniu biustonosza nie psuły się i w razie rozciągnięcia się ich mogły być wymieniane, są one w ten sposób przymocowane do górnego brzegu biustonosza, że dają się łatwo rozłączyć. Dzięki temu taśmy te przed praniem biustonosza odejmują się, a następnie ponownie zakładają.

W przedstawionym na rysunku przykładzie wykonania taśmy f ułożone są w kanale, wykonanym w ten sposób, że na tylnej stronie materiału, z którego wykonany jest biustonosz, naszyte są pasma k tworzące kanały, przez które można przeciągać taśmę f . Przy górnym końcu kanału, poniżej górnego obrębka biustonosza, w tym ostatnim utworzona jest dziurka tak, iż nad tym otworem część obrębka leży swobodnie. Wokoło tej części obrębka owinięta zostaje taśma f . Znacznie ułatwia się utworzenie potrzebnej tu pętli, jeśli, jak to uwidoczniło na rysunku, zastosuje się taśmę, posiadającą dziurki i , umieszczone w równomiernych odstępach. Dolny koniec taśmy f po owinięciu go wokoło obrębka biustonosza, przesuwa się przez górną dziurkę taśmy, a następnie ściąga się go i pętlę zaciąga. Dziurka, znajdującą się w pobliżu dolnego końca taśmy, służy wtedy do rozłącznego połączenia tej taśmy z przedłużeniem d biustonosza, do którego przymocowany jest guzik bieliźniany lub podobny.

Jeżeli taśma nadaje się jeszcze do użytku, lecz jest już nieco rozciągnięta, to wymagane napięcie można osiągnąć w ten sposób, że taśmę zapina się na następną dziurkę.

Do górnego rozłącznego przymocowania taśmy można, oczywiście, zastosować rów-

niez inne urządzenia. Przedstawione jednak na rysunku urządzenie posiada zalety niezmierniej prostoty i celowości.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Biustonosz, znamienny tem, że krzyżujące się taśmy (*f*), łączące się u dołu rozłącznie z częścią pasową (*d*), są również w swym górnym końcu połączone rozłącznie z odpowiednią miseczką napierśną, przyczem zastosowane są urządzenia, służące do łatwego rozłącznego przymocowania tych taśm zarówno do miseczek napierśnych, jak i do ich przedłużenia, służącego jako pas.

2. Biustonosz według zastrz. 1, znamienny tem, że do rozłącznego połączenia górnej krawędzi miseczki napierśnej (*a*) służy otwór (*h*) w rodzaju dziurki na guzik, w który wsunięta zostaje taśma (*f*).

3. Biustonosz według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że taśma (*f*) jest dolnym swym końcem przeciągnięta pod pasek (*d*) i przymocowana do niego guzikiem.

Pauline Werner, ur. Fresenius.

Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig.2.

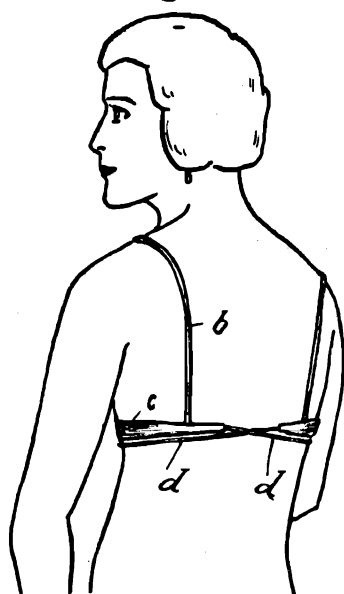

Fig.1.

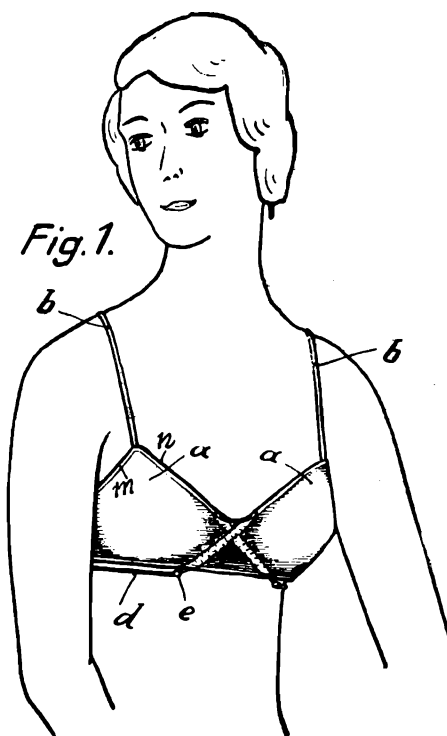

Fig.3.

